

Mind the art (/Mind-the-art) / Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

Νικητές οι ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι στο Βασιλικό γράφει η Ιωάννα Λιούτσια

Με πρεμιέρα στις 29 Απριλίου και κάνοντας μόνο ένα μικρό διάλειμμα λόγω του Διεθνούς Φεστιβάλ Δάσους, οι ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένοι μας περιμένουν μέχρι και τις 3 Σεπτεμβρίου στην κλιματιζόμενη αίθουσα του Βασιλικού θεάτρου για μια μετεπιθεωρησιακή ανάσα στην πόλη, μια ανάσα κι ένα είδος θεάτρου που λείπει από την πόλη.

Πρέπει να ομολογήσω πως η έναρξη της παράστασης με προβλημάτισε. Στο τραγούδι έναρξης ήταν αδύνατο να καταλάβουμε τους στίχους από το τραγούδι, αλλά και τα δύο πρώτα "σκετς" (ποτέ δεν είδα με καλό μάτι αυτόν τον όρο που προσδίδει μια χροιά προχειρότητας και πρώτης γραφής αλλά τέλοσπαντων) ήταν κάπως άνευρα και με ξεπερασμένο χιούμορ. Όλα τα υπόλοιπα "σκετς" όμως ήταν σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση. Ο Χρήστος Παπαδημητρίου, συγγραφέας του έργου, όπλισε την παράσταση αυτή με ένα καλώς εννοούμενο παρανοϊκό χιούμορ. Πολλές από τις ιδέες και τις δράσεις επί σκηνής ήταν πραγματικά απροσδόκητες, σπουδαίο χάρισμα για μια παράσταση που θέλει ταυτόχρονα να διασκεδάσει αλλά και να σε "τσιμπήσει" εκεί που πονάς ή έχεις ξεχάσει ότι πονάς.

Στα πολύ θετικά στοιχεία της παράστασης συγκαταλέγεται το ότι ο Χ. Παπαδημητρίου δούλεψε πάνω σε δύο παράλληλους άξονες. Στον έναν άξονα είχαμε μια πορεία μέσα στα χρόνια από την εποχή του Περικλή μέχρι και το μέλλον με σταθμούς το Βυζάντιο, τα χρόνια του Όθωνα, τα μετεμφυλιακά χρόνια και την προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας. Στον άλλον άξονα, παρακολουθούσαμε ιστορίες ανθρώπων στην Ελλάδα του 2017, από τα πάντα επίκαιρα θέματα υγείας μέχρι και μεταθανάτιες ιστορίες ανθρώπων χτυπημένων από την κρίση. Κι οι δύο αυτοί δρόμοι συνέτειναν σ' έναν κοινό σκοπό – μήνυμα της παράστασης και των δημιουργών της αν προτιμάτε – φορέας του οποίου κατά κύριο λόγο ήταν ο ρόλος που υποδύσαν η Νεφέλη Ανθοπούλου. Έξυπνη συγγραφική επιλογή επίσης η ανάμειξη κι η εμπλοκή στοιχείων και γεγονότων από άλλα έργα, όπως πχ στην ιδιαίτερα δυνατή στιγμή του κομμωτηρίου της δεκαετίας του '50, όπου το παρόν έργο συνομίλησε με την Αγγέλα του Γ. Σεβαστίκογλου.

Η σκηνοθεσία του ίδιου του Χρήστου Παπαδημητρίου ήταν μάλλον διεκπεραιωτική και χωροταξική, ωστόσο δεν υπήρχε τίποτα που να ξενίζει το μάτι. Ακολούθησε μια γνωστή, τακτοποιημένη σχεδόν σε όλα της διαδρομή. Ωστόσο τα πιο ενδιαφέροντα σημεία της ήταν τα "λιγότερο τακτοποιημένα" - ας μου επιτραπεί αυτή η φράση. Τα σκηνικά και τα κοστούμια της Μαρίας Καβαλιώτη είχαν στυλ και άποψη, βοηθούσαν και στην δημιουργία του σκηνικού κόσμου που υποθέτουμε πως είχε στο μυαλό του ο Παπαδημητρίου, κρίνοντας πάντα εκ του αποτελέσματος. Με αναφορές στο τσίρκο, στους παλιάτσους, με την κωμικοτραγική μεγέθυνση αντικειμένων και με μικρές, συνήθως, αλλαγές στα ρούχα δημιουργήθηκε ένα ενιαίο εικαστικό σύμπαν που κατέληξε βεβαίως στην πολύ όμορφη και δυνατή εικόνα του φινάλε.

Οι χορογραφίες της παράστασης είναι του Θάνου Φερετζέλη (που ξεχώρισε ιδιαίτερα ως ηθοποιός, όπως και ο συγγραφέας – σκηνοθέτης της παράστασης). Οι φωτισμοί που επιμελήθηκε η Δήμητρα Αλουτζανίδου ήταν προβληματικοί σε σημεία, άλλοτε υποφωτιζόταν η σκηνή, ενώ άλλοτε ήταν απλώς ένας flat φωτισμός χωρίς καμία εικαστική διάθεση. Στην παράσταση υπάρχουν μουσικοί επί σκηνής (Π.Θεοδωράκης, Μ.Μακρής, Κ.Μαργαρίτης, Γ.Μηλώσης, Σ.Πατσαλιάς, Γ.Τσέλιος), οι οποίοι παίζουν εξαιρετικά γνωστές μουσικές με ευφυώς αλλαγμένους στίχους. Η ενορχήστρωση έγινε από τον Σάκη Λαίο.

Από τους ηθοποιούς ξεχώρισαν όσοι προαναφέρθηκαν καθώς και ο Δημήτρης Μορφακίδης, η Εύη Σαρμή και η Μαριάννα Αβραμάκη. Τον θίασο συμπληρώνουν οι Χρύσα Ζαφειριάδου, Τέλης Ζαχαράκης, Αγγελική Νοέα, Θανάσης Ραφτόπουλος, Χρίστος Στυλιανού, Χρύσα Τουμανίδου και Ορέστης Χαλκιάς.

Εν κατακλείδι είναι μια παράσταση ψυχαγωγική, που αξίζει κάποιος να δει απενοχοποιημένα πια από την μονομανία των δήθεν σοβαρών θεαμάτων.

Κάποτε το να γελάς είναι πιο σοβαρό από,τιδήποτε άλλο.

[Like](#) [Share](#) 7 people like this. Be the first of your friends.

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

Περί Ρόζας Μπερντ και λοιπά | Αυλαία με Ρόζα Μπερντ το Διεθνές Φεστιβάλ Δάσους

1 Ιουλίου ξεκίνησε το Διεθνές Φεστιβάλ Δάσους σε μια κατάμεστη ΕΜΣ, με το έργο του Γκέρχαρτ Χάουπτμαν Ρόζα Μπερντ, από

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

«Ρόζα Μπερντ / Rose Bernd» του Γκέρχαρτ Χάουπτμαν

Ο Gerhart Hauptmann (1862–1946), Γερμανός θεατρικός συγγραφέας και μυθιστοριογράφος, είναι ένας από τους σπουδαιότερους εκπροσώπους του Γερμανικού λογοτεχνικού νατουραλισμού.
Είχε

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

ΘΕΑΤΡΟ | 'Δηλητήριο' χωρίς ισχύ

Το Δηλητήριο της Lot Vekemans επέλεξε να μεταφέρει επί σκηνής και η Ρούλα Πατεράκη στην θεατρική σκηνή του Faust στην

Mind the art (/Mind-the-art)
/ Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)

Mind the
/ Θέατρ

Αργύρ
να ξα

Η "Λαμπ
ανεβαίνε
18 Μαΐου

Mind the
/ Θέατρ